

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ – ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗ

Αγαπητέ μου κ. Πρόεδρε,

Απολογούμαι που σας αποσπώ από τον πολύτιμο χρόνο σας εν μέσω σημαντικών εξελίξεων στο Κυπριακό και στην Ευρωζώνη. Γνωρίζοντας, όμως, ότι το θέμα που θα αναφερθώ σας απασχόλησε, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι είναι λανθασμένη η εντύπωση που σας έχει δημιουργηθεί ότι έχω παράπονο για το ζήτημα της μη απόσπασης της συζύγου μου στις Βρυξέλλες. Δεν έχω παράπονο κανένα.

Είναι γεγονός ότι συζητήσα πρόσφατα το θέμα αυτό με τον [redacted] σε φιλικό επίπεδο. Προφανώς σας το μετέφερε, πιστεύω όχι κακοπροαίρετα, πλην όμως αποσπασματικά. Επειδή δεν επιθυμώ μια σχέση και μια συνεργασία διάρκειας 12 χρόνων να δηλητηριαστεί από παρανοήσεις, είναι σημαντικό για μένα να ξεκαθαρίσω τα πράγματα.

Σε ότι αφορά την ουσία, οι θέσεις αυτές, όταν πρόκειται για διευκολύνσεις για τη συνένωση οικογενειών, είναι παντού – ακόμα κι εδώ στην Επιτροπή – λίγο πολύ διορισμοί. Στην προκειμένη περίπτωση ηγέρθη θέμα πολιτικού κόστους. Κατανώ πλήρως. Ακριβώς αυτή ήταν και η αντίδραση μου στον κ. Καδή όταν με ενημέρωσε και παρ' όλων ότι υπήρξε υπόσχεση, δεν σας έχω παρενοχλήσει ξανά γι αυτό.

Θα ήθελα όμως να επισημάνω ότι υπάρχει ένα ζωτικό στοιχείο το οποίο σας έχει διαφύγει και αφορά το δικό μου προσωπικό κόστος, λόγω της ταύτισής μου μαζί σας. Δεν είχα καμιά πρόθεση να το εγείρω αν δεν προέκυπτε η αναγκαιότητα να επεξηγήσω τι ακριβώς λέχθηκε στην κουβέντα μου με τον [redacted].

Είναι γεγονός ότι έγινα στόχος πολλών από το πολιτικό και δημοσιογραφικό κατεστημένο. Τα αίτια δεν είναι κάποια οικονομικά συμφέροντα ή ανταγωνισμοί, αλλά οι απόψεις μου, τα βιβλία μου, και πρωτίστως η δημοσιογραφική μου παρουσία την περίοδο πριν και μετά το 2004.

Τα γεγονότα του 2004 ήταν η απαρχή της συνεργασίας μας, σε μια περίοδο που σχεδόν οι πάντες προδίκαζαν το πολιτικό σας τέλος. Τότε, μερικά άτομα έδωσαν τη μάχη για την πολιτική σας επιβίωση. Ήμουν ένας από αυτούς. Αυτή η προσπάθεια δεν ήταν αμελητέα, δεν ήταν εύκολη και δεν περιείχε ίχνος ιδιοτέλειας.

Όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια «έφτυσα αίμα» για να διατηρηθεί ζωντανός ο στόχος της λύσης του Κυπριακού. Έκαμα μελέτες, έγραψα εκατοντάδες άρθρα, δημιούργησα δύο ντοκιμαντέρ (πολλοί μήνες δουλειάς αμισθί) και σας ετοίμαζα σημειώματα με επιχειρήματα σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις, ανιδιοτελώς και αφιλοκερδώς, για να επιβιώσει πολιτικά ο ηγέτης της λύσης και για τίποτε άλλο.

Οι αντίπαλοι με πολέμησαν με κάθε μέσο. Οι δικηγόροι με τάραξαν στις αγωγές. Μέχρι και ποινικές διώξεις μου έκαναν στην Ελλάδα οι δικηγόροι του Ευρωκό που

σήμερα δρέπουν τους καρπούς της εξουσίας, σαν να μην είχε συμβεί τίποτε το 2004. Μόνο εγώ και η οικογένεια μου ξέρουμε την ταλαιπωρία και την οδύνη που βιώσαμε στα δικαστήρια. Τα ξέρει και ο Μιχάλης Παπαπέτρου ο οποίος στάθηκε δίπλα μου και με υπερασπίστηκε, αμισθί, για να αντεπεξέλθω.

Η πιο φρικτή εμπειρία που βίωσα ήταν το πέρασμα μου από την κρεατομηχανή της Αριστεράς που με θεωρούσε δικό της, ουδέποτε με συγχώρεσε επειδή συμπορεύτηκα μαζί σας, και με διέβαλε συστηματικά στον κόσμο της ότι είμαι τάχα πράκτορας! Τα ξέρει καλά εκ των έσω ο φίλος μας ο [REDACTED]

Συνεργαζόμενος μαζί σας, υπέστηκα τη λαίλαπα της Αριστεράς χωρίς να γίνω ποτέ αποδεχτός από τη Δεξιά. Ως δημοσιογράφος και συγγραφέας στηριζόμουν σ' ένα κοινό που δεν υπάρχει πια. Είναι η πρώτη φορά που εξέδωσα βιβλίο και δεν έβγαλα ούτε τα έξοδα μου. Αν σήμερα σας γράφω από στις Βρυξέλλες είναι επειδή δεν έχω εναλλακτική λύση στην Κύπρο. Και αυτό συνεπάγεται ένα τεράστιο προσωπικό και οικογενειακό τίμημα.

Είναι σε αυτό το πλαίσιο που μίλησα στον [REDACTED] για τον Κενεβέζο και τον Φώτη. Αναφέρθηκα και στον Ρίκκο που έκανε κόμμα για να διαλύσει τον ΔΗΣΥ, μας είπε πληρωμένους πράκτορες, έστησε δίκες να μας δικάσει και δεν θα εκπλαγώ αν σήμερα είναι και παραπονούμενος.

Απεχθάνομαι τους ηρωισμούς, δεν κλαψουρίζω και γνωρίζετε ότι δεν εμπορεύτηκα ποτέ τα πιστεύω μου. Δεν αναφέρομαι στα βιώματα αυτά για να υποδείξω ότι μου οφείλτε κάτι. Ούτε μου χρωστάτε, ούτε απαιτώ να με εξοφλήσετε. Αυτό δε σημαίνει ότι σε μια φιλική συζήτηση δεν ήταν θεμιτό να κάνω στις συγκρίσεις.

Θα πρέπει να θυμάστε ότι από την πρώτη στιγμή μετά το βιβλίο – για την έκδοση του οποίου είμαι πολύ περήφανος – σας είπα ότι θα έφευγα για να σας διευκολύνω, χωρίς παζάρια για ανταλλάγματα. Η συμπόρευσή μου μαζί σας είχε ένα σοβαρό τίμημα, όμως έτσι είναι η ζωή. Ήταν μια συνειδητή επιλογή και οφείλουμε όλοι να αποδεχόμαστε τις συνέπειες των πράξεων μας.

Εν πάση περιπτώσει, από μέρους μου δεν υπάρχουν αρνητικά συναισθήματα, η στήριξή μου, όσο μπορεί να μετρά, συνεχίζει να υφίσταται. Μπορείτε να υπολογίζετε σε αυτήν για τα σημαντικά που έρχονται.

Φιλικά

Μακάριος Δρουσιώτης

Βρυξέλλες

30 Ιουνίου 2015